

достно мѣсто . . . Блазе, блазе на ония, които са намиратъ въ такова състояние, тѣ могатъ безъ страхъ да рѣкътъ: „Ако живѣемъ за Господа живѣемъ, ако умрѣмъ у Господа умираме.“ Нека да испитаме сега и другитѣ думи отъ словото си т. е. слѣдъ смъртта ни чака страшенъ съдъ.

Въ днешното Евангелие намъ са казва отговорѣтъ, когото ние ще приемемъ, спорѣдъ работитѣ си. На ония, които сж отъ дѣсната страна, на праведнитѣ, царятъ ще рече: „Елате вие благословени отъ Отца моего, наслѣдете царството, що е приготвено за васъ отъ вашитѣ работи; защото огладнѣхъ и ми дадохте да ямъ, ожеднѣхъ, и вие ма напоихте.“ А на ония кои са отъ лѣвата страна ще каже: „Махнете са отъ мене прокляти, идете въ огънь вѣчний, приготвенъ за дияволтъ и за ония, които вървятъ по неговитѣ пѣтеки.“ О! колко страшни ще бѣдѣтъ тия думи, братия, въ тѣ ще бѣдѣтъ праведни; защото тукъ Христосъ ни е векалъ на сѣки часъ да идемъ при него, а ние сами бѣгаме отъ него; той ни е канилъ, а ние се сме оставале глухи; та какъ той ще да ни приеме, когато тукъ ние съвѣмъ не сме го познале?

Любезни братия! Когато Ап. Павелъ хортуваше за правдата, за въздържанието и за будущия съдъ, единъ царь язичникъ, като го слушалъ въ това врѣме пада изведнѣжъ уплашенъ. Не е ли чудно, когато единъ язичникъ, който за првъ пѣтъ чува спасителевитѣ думи на проповѣдникътъ са уплашва, а пѣкъ ние, които ги чуваме непрѣстанно стоимъ студени и не по-